

i §§ 2-7 for pensionsordninger med løbende udbetalinger, eller de betingelser, der er fastsat i §§ 8-9 for rateforsikringer i pensionsøjemed.

Fælles bestemmelser.

Til § 16.

Som omtalt under de fælles bemærkninger til §§ 10-14 gælder i praksis, at arbejdsgiverbidrag til en af renteforsikringsloven omfattet kapitalpensionsordning skal stå i passende forhold til den pågældende arbejdstagers aflønning m. v. Begrænsningen af arbejdsgiverbidragenes størrelse skal modvirke udnyttelse af de skattebegünstigede kapitalpensionsordninger til en skattefri formueopsamling ud over, hvad en passende pensionsdækning for den pågældende gør påkrævet. Fordelene herved er ganske vist formindskede, efter at der med renteforsikringsloven er gennemført regler om pligt til at svare (normalt) 25 pct. afgift af de udbetalinger til sin tid, som hidrører fra arbejdsgiverbidragene, men dels vil den skattebesparelse, der opnås gennem indkomst- og formueskattefriheden for arbejdsgiverbidragene, som regel overstige 25 pct. afgiften, dels gælder der stadig fuld afgiftsfrihed for udbetalinger fra de før 1. januar 1958 oprettede kapitalpensionsordninger, jfr. herom nærmere bemærkningerne til forslagets § 27.

Som omtalt nedenfor i de indledende bemærkninger til kapitel 3 har man ment at måtte bibeholde reglerne om en normal afgift på 25 pct. af udbetalingerne fra kapitalordninger uanset udbetalingerens størrelse. Allerede derfor må det anses for nødvendigt stadig at have regler om maksimering af de indbetalinger, der kan foretages til kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed. Den i hidtidig praksis gennemførte begrænsning, der har bygget på et ofte usikkert og vanskeligt skøn i de enkelte tilfælde, foreslår man afløst af en forholdsvis enkel og klar lovregel om, at de årlige indbetalinger til disse ordninger højst kan andrage 15 pct. — for en arbejdstager over 45 år dog 20 pct. — af arbejdstagerens samlede aflønning hos den pågældende arbejdsgiver. De årlige indbetalinger kan i intet tilfælde overstige 20.000 kr., dog med en pristalsregulering som nærmere angivet i stk. 2. Ved fastsættelsen af maksimeringsreglerne har man haft for øje, at langt de fleste bestående ordninger med kapitaludbetaling ligger inden for grænserne. Ved de foreslåede regler sikres det, at den opsamlede pensionskapital kommer til at stå i rimeligt forhold til lønindkomsten i det åremål, hvorover pensionsopsparingen finder sted.

Den foreslåede relative og absolutte maksimering

42 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

af indbetalingerne skal omfatte de samlede beløb, der for den pågældende arbejdstager indbetales til kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed. Det har været overvejet, om der burde gælde særlige maksimeringsregler, hvis den pågældende arbejdstager tillige har en pensionsordning med løbende udbetalinger som omhandlet i §§ 2, 5, 6 eller 7, f. eks. således at de årlige indbetalinger til en ordning med løbende udbetalinger skulle medføre tilsvarende formindskelse af de beløb, der kunne indbetales til en ordning med kapitaludbetaling. Da dette ikke ville være foreneligt med et system, hvorefter der er fri adgang til at oprette renteforsikringer m. v. med ubegrænset fradragsret for indbetalingerne, har tanken herom imidlertid måttet opgives.

Maksimeringsreglerne i § 16 får også virkning for fremtidige indbetalinger til bestående ordninger, der i medfør af §§ 11 eller 13 behandles efter pensionsbeskatningsreglerne. Herudover gælder for de bestående ordninger, der ikke i det hele opfylder betingelserne i § 10 eller § 12, de særlige regler om „fastlåsning“ til hidtidige indbetalinger, jfr. § 11, stk. 2, og § 13, stk. 2.

I stk. 3 er det bestemt, at der ved opgørelsen af de årlige beløb, der kan indbetales til kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed, bortses fra tilskrivning af bonus og renter m. v. Denne bestemmelse kan sammenholdes med forslagets § 45, hvorefter tilskrivning af bonus og renter m. v. ikke skal medregnes som skattepligtig indkomst. Hvis indeståendet i en opsparing i pensionsøjemed i medfør af reglerne i § 12, nr. 1, 3. pkt. sammenholdt med § 13, er anbragt i obligationer eller (for allerede bestående ordninger) aktier m. v., skal eventuelle gevinster ved udrækning af obligationer eller ved salg af værdipapirer heller ikke medregnes. Til gengæld vil et eventuelt tab ved indfrielse eller salg ikke berettige til yderligere indbetaling.

Om de skattemæssige virkninger af, at der i et indkomstår indbetales beløb udover det fastsatte maksimum, henvises til forslagets § 21 og bemærkningerne hertil.

Til § 17.

De gældende regler.

Efter renteforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 2, er det en betingelse for, at arbejdsgiveren kan fratække pensionsbidrag ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst, „at bidraget definitivt udskilles af yderens formue og unddrages hans rådighed“. I praksis forstås denne regel således, at ethvert forbehold om eventuel tilbageførsel af midlerne til arbejdsgiveren selv, hvad enten forbeholdet må betragtes som en suspensiv (opsættende) eller